

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főtcza, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Linkesch Károly kereskedése, főtcza (Szentandrassy-ház.)

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 3 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdij: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyiltér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Árral vagy ár ellen.

Ha nyár derekán, midőn a búza-kalász sarló után sohajt, a lapos ásgúthi hegyen átvezető utra elszánjuk magunkat s ha látjuk, hogy egy tuczt községnek kasza-fogható népsége a helyett, hogy betevő falatját keresné, eme sárosmegyei szent Bernhardon robotol, — kedvünk s akaratumk ellen hazugnak mondjuk a már ismeretes államtani elvet: „mindent a népért, semmit a néppel;“ s föllájtjuk ennek ellenkezőjét: semmit a népért, s mindent a nép által, de nem az ő javára!

Kapí, Ásgúth, Töltszék, Deméthe stb. községek kisebb-nagyobb birtokosai a bőség annyi kifejezését szórták már eddig is ezen szörnyintézkedésre, hogy azoközönével ki lehetne az utat kövezni. S vajjon nem jogosult-e a panasz, mely a lapos ásgúthi útvonalon dolgoztató vagy dolgozó adófizető mellénye avagy pruszlikja alúl fölhangzik az e tárgybani intézkedések ellen? Mennyiben van érdekelve ezen ut által Deméthe, Töltszék, Fulyán, Komlós stb.? S mi jogezimen változtatja vagy változtatja a vármegye közönsége a megyei utvonalak sorában utolsó helyen álló emez utra osztott községek igás munkaeréjét kézire? X. töltszéki, vagy Y. kapíi birtokos nyolez fogattal van beírva az országos közmunkára; tudja, hogy a fogataira kivett 20—25 kl. garmada felét a tavaszi,

másik felét az őszi szántás-vetés befejezte után köteles kifuvározni, s e tudatban úgy intézkedik, hogy a mezei munkával kevésbé viselő időben küldi ki igáit a közmunkakötelezettség leróására.

Ha azonban az illetőt a lapos-ásgúthi utra osztják be, nyolez kétfogatú iga után tartoznék 24 igás s minden igás napszámért, a gyakorlatnak megfelelőleg 5 kézit számítva, összesen 120 gyalog napszámot leszolgálni; e nagy számra való tekintetből kénytelen tehát eselédjeivel vagy zselléréivel — ha ilyenek vannak — dolgoztatni; első esetben a eseléd bitangban kénytelen az igavonó barmot hagyni, s a gazda vesztesége kétszeres; ha pedig a zsellér baktat el a hegyre a birtokos helyett, szünetel az a mezei munka, melynek leróására vidéken éppen és kizárólag a zsellérség vállalt fekszi meg; a kár e szerint itt sem kerülhető ki.

S a mennyiben a zsellérnek önmagáért is le kell dolgozni a köteles hat napot, megtörténik: hogy a szbírói parancsal bírságolás terhe alatt kirendelt munka-mennyiséget a község — a rendőr jóakarátú közbenjárása mellett sem — adhatja ki: a zsellér ugyanis, félvén a bírságolástól, önmagáért áll ki; a birtokos a terhére rótt 120 napra kiállít eselédjeiből négy-ötöt vagy kénytelen ötven-hatvan krajczárjával tiz határ bejártása után napszamosokat fogadni, hogy ledolgoztassa a vármegye

által húsz krajczárral számított gyalognapszámözönt, melyek igásokul hagyatván — három napra vonnának el eselédet s igát a mezei munkától.

Ezen eljárás igazolható sőt dicsérendő volna akkor, ha a tervezett s már munkába is vett út általános közérdeknek lenne élet-ere: ha egy eltemetett vidéknek nyitná meg a szabadulást! De mit látunk? A felsőtapoly vidéki községek, melyeknek érdekében ez ut állítólag készül, válogathatnak az Eperjesre vezető utakban, mehetvén Raszlavicza vagy H.-Keresztesnek s az az érvelés, hogy a mindkét út akadályát képező hegyeket akarják kikerülni sántánál is sántább, vezetvén a lapos-ásgúthi ut csakis hegyen keresztül.

Az az előny, mit az egyenes vonal a tört vonalakkal szemben rövidség tekintetéből nyújtana, elenyészik ez utnak azon soha ki nem kerülhető fekráji hátrányával szemben, hogy ezen észak-délnek nyílt magas vonalban télen a hófúvások miatt a közlekedés egyáltalában lehetetlen.

Ott van egyébként az ez utra vonatkozó irat-csomagban az állami építési hivatal volt főnökének ezen ügyben ismételve beadott, s negyven évi tapasztalással indokolt véleménye, mely e teljesen szükségtelen s haszontalan ut kiépítését elvetendőnek tartja.

Tévedni emberi dolog; de van e közmondásnak a latinban folytatása is, szólnán

Ott a kereszt, láthatjátok! — De ismerkedjünk meg Kereszt barátommal közelebről.

Kereszt barátom oly ember volt, kivel nem is igen szerettem ám mindenki cimboráskodni. Féltek tőle, azt hívték, hogy az ő testi lelki terhei mindazokra ráragadnak, a kikkel érintkezik. Én voltam csupán a legény, a ki barátilag felkaroltam őt; nem tudom ugyan azért-e, mert már egy eddig még észre nem vett nagy fekete kereszt az én hátamat is nyomta; tehát bizonyos collegialitásból, vagy mert mindig hajlamot éreztem olyanok iránt, a kiket más senkisémm szerettem.

Egy alkalommal a jelen század társadalmi ferdességét vitattam barátom előtt, előhozva minden lehetőséget bebizonyítására annak, hogy a mikor a műveltsége nagyon is hiányával van az őszinte nemes érzelemnek és a valódi szív-képzésnek.

De bizony dugába dőlt minden okoskodásom. — Nem ismered az embereket, — szólt Kereszt. — Lásd én mindenkiről nemcsak a legjobbat teszem tel, de a szükség kívánata szerint be is bizonyítom, hogy a magyar ember ősi jellegéből nem yeszített semmit.

— És mit tartasz olyan fővonásnak, mely a magyart még ma is jellemzné?

— Első sorban a barátságot.

E perczben a takarékpénztár hivatal-szolgája dugja be az ajtón köcsös, bozontos fejét, és nagy alázatossággal „instálja átosan“, hogy a tekintetes úr váltója még tegnap lejárt, s ha ma bárom óráig nem lesz rendezve: úgy annak módja és rendje szerint óvatoltatni fog.

— Tyűh Kereszt pajtás, ez aztán már nagy baj! Most jut eszembe, hogy a váltó már itt fűlel a zsebemben aláírva; szóval a váltó megvan, de a törlesztésre szükséges 5 forint, az nincs meg. Már most mit csinálunk? No ha magyar ember vagy, hát segíts ki zavaromból!

— Annál misem könnyebb barátom, — szólt Kereszt. — Nálam ugyan most pénz nincs, otthon sincs, s mint azt nekem egy bölcs rég megmondta, nem is volt, nem is lesz; de azért segíték rajtad:

Ezzel ott hagyott a faképnél, s én aztán gondolkozhattam akár a világ mulandóságáról, vagy éppen arról, hogy az én barátom kit akar kutyafuttában 5 forintig megkeresztelni?

Hanem aztán mégis csak abban hagytam a világ mulandósága feletti elmélkedést, mert komolyan megfontolva a dolgot, rettenetesen kezdte a zsebemet szorítani az az üresség, a hová egy öt forintos bankó éppen most úgy belepászt volna!

Különben sem volt több időm a szent elmélkedés folytatására, mert megérkezett Kereszt.

— Hol az ötös? — kérdém szorongva.

— Nincs, barátom. Nem is volt, nem is lesz!

— Nos hát hiában kopogtattál a magyar barátság nevében? De mégis mondd csak, hol jártál, habár eredménytelenül is?

— Legelőször is — kezdé Kereszt szomoruan — tisztelendő Bonezi József urat kértem fel nevedben. Itt némileg jogosnak tartottam kérelmedet, hiszen az alsó-városi tüzvész alkalmával éppen a mi önfeláldozó tevékenységünk mentette meg az ő házat a biztos pusztulástól. De úgy látszik ő azt tartja: elmúlt tűznek nem kell vízipuska. Szóval nem adott öt forintot.

— Hát aztán?

— Aztán biz én elballagtam a szomszéd Lóhányi úr kereskedésébe; számítva arra, hogy te állandó „kundschaftja“ vagy. Lóhányi ur azonban azzal állt elő, hogy daczára a heti vásárnak, mit sem vett még be a lisztes kasszába, a specereijs kasszáját pedig nem csonkíthatja meg. De hallo! jön valaki, . . . kopognak. . . . talán az öt forint!

— Szabad!

— Téns úr, instálom alá, a váltó már óvatolva van.

— Tyűh, zsámfutter-adta! No se baj. Jól van. Kő esett le szivemről. Az igaz, hogy mintegy 3 frrtal többet fogok fizetni, de az intézet 16 napig vár, mely idő alatt a váltót rendezhetem.

Kerényi Béla.

TÁRCZA.

A váltó lejárt.

— Humoreszk. —

Van nekem egy igen kedves barátom, akit úgy hívnak hogy Kereszt Lőrincz; azért híják őt az emberek Keresztnék, mert nem volt a balsorsnak olyan szerelője, a melynek keresztje az én szegény barátomra nem súlyosodott volna. A keresztnek terhe nyomta az ő vállát teljes életében, melyet azonban hősiesség kitartás- és türelemmel tudott elviselni.

De valóban olyan súlyos keresztetek voltak azok, melyekről ő elkereszteltetett?

Hát uraim, kell-e nagyobb kereszt annál, mintha valaki egyszer nősül s mégis két asszonyt kap a házhoz, mely két asszonynak egyike a mama, a ki nappal perel a vejével. (éjjel persze aludni kell). A másika a lánya a ki éjjel perel a férjével, (a fiatal menyecskek tudvalevőleg éjjel keveset alsznak). Ez volna az egyik kereszt, mely ugyan atyafiak közt is felér kettővel. Vagy kell-e annál nagyobb kereszt, midőn Lőrincz barátomnak, mint alsóbbrendű hivatalnoknak — főnöke személyei folytán — legtöbbször késő este is hivatalos irodájában kell lelket ölé munkával töltenie? Mintha bizony egy házas ember otthon sohasem találna munkát és teendőt?!

Vegyük még ehhez azon fatális körülményt, hogy az én kedves Kereszt barátom három év alatt öt ujdonszülöttet küldött el a keresztiség felvétele végett a nagytemplomba; és hogy az az öt esemete, életnővesztő szerveinek táplálására legalább is egyszer naponta megkívánja a teljes számkát, és — oh mondjam-e még tovább? . . . hogy a számkának évi 300 forint fizetésből kell kikerülnie! . . . Nem mondom tovább!

az imigyen: nisi insipientis in errore perseverari. Lásza be a törvényhatóság közönsége, hogy az ezen utra fordított áldozatai a lehető leginproductivabbak, s hogy ezen ut a befektetett tőkét, még akkor sem adná vissza, ha a krucsoi hídvám jövedelme a megyei uti alapot gazdagítaná! Lásza be, hogy ezen ut kiépítése lehet egyesek érdeke, de ezen egyéni érdek nem hizlalható egyáltalában nem érdekelt községek ösztövére falataival.

S ha mindezek dacára ezen ut, hátrányára az I. II. és III. rendű vonalaknak továbbra is megyei közmunka erővel építenék, nemesak kívánatos, de határozottan szükséges volna; miszerint Margonya, Krucso, és Laszeczó községek szintén ez utra osztassanak be; mert csak akkor nem lenne hiú azon remény, hogy a többi oda osztott helységek munkakötelesei a viszonyosság és kölcsönösség elvénél fogva — nem fognak kényszerítettetni öszlétüket moloch oltárára bemutatni

Egy földbirtokos.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Értesítés a t. közönséghez!

Az eperjesi „Széchenyi kör” igazgató választmányának f. évi január hó 29-én tartott ülésében hozott határozat folytán van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint a kör által rendezendő házi előadásokról beléphetés eskis a „kívánatra előmutatandó” jegyek felmutatása mellett fog történni.

Ezen határozat indokolására legyen szabad — a tapasztalt visszaélésektől eltekintve — azon körülményt felhozni, hogy a nemtagoknak látogatása által az előadás feszélyeztetve és zavarva is levén, a kör nagyszámu tagjainak kifejezett kívánságát és óhaját véltük ezáltal teljesíthetni.

Ezen belépti jegyek a kör szolgálja által fognak a kör tagjainak mielőbb átszolgáltatni.

Videki idegenek azonban továbbra is szívesen látott vendégek.

H a u p t G é z a.
jegyző.

A Széchenyi-kör magyar irodalmi szakválasztmányának a kör helyiségeiben f. é. február hó 8-án esteli 6 órakor házi előadást rendez, mely alkalommal:

1. F a d g y a s E t e l k a úrhölgy szavalja Arany J. „Széchenyi emlékezete” ez. költeményét.
2. L é v a y I s t v á n úr fölölvassa „Tanulmány Széchenyi I. társadalmi működéséről” ez. dolgozatát.

Egyről-másról.

— *Ritka asszony!* Washingtonban közelebb dr. Austin Mary asszony hunyt el, kinek élete gazdag volt a legkritikább mozzanatokban. Dr. Austin asszony élete 58-ik évében halt el s 33 évig élt házasságban. Ezen idő alatt 44 gyermeket szült, még pedig tizenháromszor ikreket s hatszor hármasokat. A gyermekek közül azonban csak tizenegyen maradtak életben, a többi elhalt. Austin asszonynak két nővére volt, Carrie és Jane, kik szintén áldásdús családi életet éltek; e három nővérek együtt 111 gyermeke volt. A mi Austin asszonyt illeti, ő 1823-ban született Dél-Carolinában, innen Tennessee-be került, ahol férjhez ment s később dr. Stone vezetése mellett New-Orleansban az orvostant sikerrel hallgatta. 1853-ban oklevelet nyert s azóta gyakorló orvos- és sebészként működött. Az északi és déli államok közti nagy háboru kitörése után a Cumberland-hadsereghez csatlakozott s úgy meneteknél és kórházakban, mint a különböző esutatótereken kitűnő szolgálatokat tett. Mint testileg is erőteljes asszony később az útköztekben is tényleges részt vett s rendkívüli bátorsága által nem egyszer bámulatra ragadta a harezosokat. A Virginia-völgyben vívott véres esutában elveszté bal szemét s lösebet kapott, s később is újból megsebesült. Hősies magatartása következtében nemsokára tiszti rangra emeltetett. A véres háboru befejezése után hazatért férjéhez, ki szintén mint tiszti küzdött volt az unio hadseregében s mint ilyen őt sebet kapott. Austin asszony teljes buzgalommal és ritka odaadással ápolta most férjét, kivel haláláig a legboldogabb családi együttélést élvezte.

— *A chinai császár téli kabátja.* A pekingi hivatalos lapnak egyik számában a menyei birodalom kormányza a következő communique t teszi közzé: „A birodalom felséges ura mi öltötte fel először téli kabátját.” Ezen kü önös hivatalos kijelentésnek Chinában praktikus értéke van, mennyiben ott hivatalnokoknak és katonáknak egyaránt szigorúan tilta van tölteni felvenni mindaddig, míg erre a császár példát adott. Egyébiránt

a nap, a mikor eme fontos esemény történt, mult évi októberhó 15-ike volt.

— *A folyó és vasárnapi év.* Ugy nevezik t. i. azon éveket, melyeknek első napja vasárnap. A Gergely-féle naptár bevezetése óta 1583 óta mostanig mindössze 43 ilyen év fordult elő. Sokan azt tartják, hogy a vasárnapi évek szerencsét hoznak; ezen véleményben voltak a Napoleonek is, mert a vasárnapi évek I. Napoleon életében nagy szerepet játszottak. Ő maga 1769-ben, tehát vasárnapi évben született, 1797-ben a cam-poformioi békét diktálta, a császári koronát 1804-ben tette fejére, 1809-ben a Habsburgok kedvére tartózkodási helyén, Schönbrunnban ütötte föl főhadiszállását s ezek mind vasárnapi évek voltak. Másrészt azonban igaz, hogy 1815 (a waterlooi esata éve), 1832 (a reichstadi herceg halálának éve), s 1871 (a wilhelmshöhei fogság éve) szintén vasárnapi évek valának.

— *A világ legrégibb hírlapja* Pekingben jelenik meg. E hírlap első száma 1000 év előtt látott napvilágot — s azóta hetenkint egyszer egy-egy szám jelenik meg nagy iv selyempapíron.

— *A háborúk áldozatai.* Egy német matematikus kiszámította, hogy a világ teremtése óta háborúk- és harezokban elesett emberek száma megközelítőleg tizennégyezer milliót tesz. Ezen szám olyan óriási, hogy ha mindezen elesettek feltámadva s kezet fogva egymás mellé állanának, oly hosszú lánczot képeznének, melylyel földünket hatszázszor körül lehetne övezni, sőt ha az elesetteknek csak mutató ujjai egymás fölébe rakatnának, az ekként alkotott oszlop hatszáz ezer mérfölddel emelkednék fölül a holdon. A ki az elesetteket egyenként öszse akarná számítani és erre naponta 19 órát fordítana, 336 évet szükségesne.

— *Női kalapok üvegéből.* Tomasi J. velencei üvegyáros közelebb üvegből készült női kalapokat hozott forgalomba. Ezen kalapok a legfinomabb üvegszalakból készítették s a selyemét messze felülhaladó fény, valamint azáltal tűnnek ki, hogy az eső legkevésbé sem árt nekik.

Apróságok.

Mulatságos laptársunk, az „Eperjesi Ujság” legutóbbi számában ismét öltögeti ránk a nyelvet. Tekintve, hogy az „E. U.” épen most éli zseuge gyermekkorát s hogy zseuge gyermekek sok olyat művelnek, a mit gondolkodni tudó, higgadt ember el nem követ: nem tartjuk sem szükségesnek, sem érdemesnek mulkor tett abbéli kijelentésünktől, hogy a további polemia szerencsésjéről lemondunk, eltérni.

Majd csak megjön valamikor annak is az ideje, hogy a mulatságos „E. U.” kissé megkomolyodik.

*

Az „E. U.” nem tudván érveket felhozni az általunk felhozottak megezőfálására, vastag gorbombasággal igyekszik ferde nézeteinek érvényt szerezni. Eközben ritka durvaságának annyi tanujelét adja, hogy nem csupán az „E. U.”, de az olvasó közönség érdekében is kívánatosnak tűnik fel, miszerint mielőbb nevelőt keressen, kitől jobb modort elsajátítsion. Ez persze nem könnyű feladat, mert „Rustica natura tenet sua jura.”

K. Albert.

Különfélék.

Himen. Bancsó Antal, helybeli theol. tanár és collegiumi igazgató ur e napokban jegyet váltott Haitsch Vilma kisasszonnyal, köztisztelőben álló Haitsch Lajos tanár úrnak bájós és szellemdús leányával.

Lopas. M.- Jakabfalván br. Huszár Imre földbirtokos úrtól f. hó 24-én éjjel 9 drb. juhot loptak el. A tettesek puhaltatnak s reménylik, hogy eredményel.

Tüzeset. Kende községben január hó 31-én d. u. 3 órakor Paulik János parasztagda házában tűz ütött ki, mely gyorsan elharapodott. Leégett 11 ház, 10 esür, 3 istálló. Mindezek közül csak 3 épület volt biztosítva.

Úgy kell neki. Reich Samuné, ládai koresmárosnő, li a megyei esendbizost szóval megsértette, a tapolyi járás szolgabírája által ezen tetteért f. hó 1-én 50 frtnyi, azonkívül a szolgabírói hivatal előtt tanusított illetlen magaviselet és engedelmesség miatt 25 frtnyi pénzbüntetésben elmarasztaltattott. A m. esendbizost kiderítette, hogy nevezett asszony Amerikába való kivándorlások közvetítésével is foglalkozott, a mi szintén büntetést fog maga után vonni.

A „Harmonia” társulat kiadásában megjelent egy új magyar induló „Harmonia induló” címmel, szövegét írta Várady Antal, zenéjét szerzé Huber Károly, a czimlap szokatlan díszsel van kiállítva s a társulat jelvényeit tünteti fel. Ara 60 kr. kapható minden könyv- és zeneműkereskedésben.

Az 1882 iki „Jogász esárdás” melyet Rácz Pál először játszott az idej jogász balon, s melyet hétszer kellett ismételnie megjelent a „Harmonia” társulat kiadásában. Ara 80 kr. s kapható a társulat nemz. zeneműkereskedésében váci utca 3. — A sikerült esárdás szerzője Halmay Kázmér.

Nem vigyazott a lovára. E napokban Weisz-

lovits Mór nagy-sárosi lakos keresztül utazott Hanusfalván, a hol ismeretlen tettesek a két lovat ellopták. A tetteseket nyomozzák.

A szerelem sötét verem. A felsőtárczai járáshoz tartozó Olejnek közszéki Orlovsky István parasztleány január hó 23-án fegyverrel agyonlőtte Proszinák Szaman Anna parasztleányt. — A gyilkost elfogták.

Jelmez bál. A nögyelet által farsang utolsó estéjén rendezendő táncmulatság csak jelmez és nem — mint utolsó számunkbau tévesen írtuk — egyszersmind álarozsból lesz, mert az intentió az, hogy a táncmulatság minél fényesebbé alakuljon. Erre most már biztos kilátás is van, mivel szép hölgyeink közül igen sokan megígérték, hogy jelmezben fognak megjelenni s nem szenved kétséget, hogy szép hölgyeink példáját a fiatal urak zöme is szívesen követendi. A rendező-bizottság maga részéről ugy tevékenységet fejt ki, hogy a sikert biztosítsa. Megjegyezzük még, hogy a t. bálbizottság, mely Semsey Kornélia úrhölgy tapintatos elnöklete alatt működik, jelmezek megválasztása s azok kiállítására tekintetben szívesen ad tanácsot és felvilágosításokat, s végül, hogy urak számára készletben fognak tartatni kikölcsönözhető jelmezek is, melyek Schönfeld úrnál lesznek megtekinthetők.

A r. kath. tápintézet javára f. hó 1-én rendezett szavalati és zene-estély fényesen sikerült. A részletes jelentést térszűke miatt sajuálatunkra csak a jövő számban adhatjuk.

A róm. kath. felső leánynevelde építéséhez további szíves adományokkal járultak: Villez Jobb úr és neje 20 frt, Révai Samu 5 frt, Smidt Károly 10 frt, Homolya Ágnes 1 frt, Kundrich Ivor, sz. Ferencz rendi 5 frt, Ritter Ferencz sz. Ferencz rendi 5 frt, Szlaminka András 1 frt, Felix Mária 1 frt 11 kr., a kiknek nyílt köszönetet mond a végrehajtó bizottság.

Az ország több vidékén már a mult évben is és ez évben ismét merülnek fel utazók, kik a gazdaközönségnek és kereskedőknek vetőmagvakat kínálnak és hogy minél több vevőt hódítsanak, egy ismert jó hírnevű czég Mauthner Ödön budapesti magkereskedését használják fel mint e magvak szállítóját. E visszaélésekkel szemben kötelességünknek tartjuk a gazdaközönségnek és kereskedőknek tudtára adni, hogy említett czég kijelentette, miszerint senki sines felhatalmazva nevében utazni; mert az utazási költségek egyrészt szerfölött eldragitják a magvakat, másrészt e czég azt óhajtja, hogy a legnagyobb valamint a legkisebb rendelés is egyenest hozzá intéztessek, hogy személyesen felügyelhesen a gyors és lelkiismeretes kiszolgáltatásra. Ez alkalommal azt is kijelentette fentebbi czég, hogy kimerítő kertészkedési utmutatókkal és egy kerti teendők naptárával is ellátott főarjegyzékét mindenkinek a ki csak óhatja ingyen és bérmentve megküldi csak levelező lapon kell érette fordulni Mauthner Ödön magkereskedéséhez Budapestben, koronaherezeg-utca. E magkereskedés 1881. okt. 15-én tartatott országos gyümölesészeti és konyha-kertészeti kiállításon magvaiért valamennyi fővárosi, vidéki sőt külföldi kiállítókkal szemben az első díjjal a nagy állami arany éremmel tüntettetett ki.

A **trieszti „Azienda Assicuratrice”** biztosító társaság és helyzete. Már több ízben volt alkalmunk ráutalni, hogy biztosító intézetnek választásában sohasem eléggé óvatosan járhatunk el, s hogy mindenkor szem előtt tartandó azon fontos körülmény, miszerint bizalmunkat csak az oly társaságba helyezzük, melynek állása s ügykezelése minden kétséget kizáró biztosítékot nyujthat az iránt, hogy képes a magára vállalt kötelezettségeknek eleget is tenni. Különösen az életbiztosításoknál áll ez, melyek egész élettartamra köttetnek, s melyeknek célja az: hogy a szerződő félnek családját, ennek halálesetére biztosítsa, s hogy a hátramaradt család megélhetése lehetővé tésessék. Ha már most egy családapa az életbiztosításnak jótékony intézményét azon megnyugtató tudattal kívánja igénybe venni, hogy bármikor bekövetkehető halalakor övét a szűkölködéstől megóvta: ugy kötelessége, ha csak megtakarított pénzté kocz-kára s övét a legnagyobb nyomornak kitenni nem akarja, hogy egy kétségbevonhatlan szilárd elveken alapuló biztosító intézettel életbiztosítást kössön. Alkalmat szolgáltat ezen fejtegetésekre a trieszti „Azienda Assicuratrice” 1880. évre vonatkozó mérlegkimutatása, amely egy millió forinttal befizetett alaptőkéje mellett 2310.372 frt 74 krra rugó veszteséget mutat ki. E társaságnál nemesak a befizetett alaptőke teljesen veszendőbe ment, hnnem még azonkívül 1.300.000 frtra rugó hiány is mutatkozik, mely kétségkívül az életbiztosítási díjtartalekot terheli. A társulat tehát tényleg már nincsen azon helyzetben, a magára vállalt kötelezettségeinek a vele életbiztosításokat kötött felekkel szemben eleget tenni, és a nála biztosítottak a sok nélkülözéssel megtakarított filléreiket, melyeket öveiknek javára áldozni kívántak, veszélyeztetve látják, utóbbiak pedig az élet esélyeinek védtelenül ki vannak téve, melyek ellenében, épen életbiztosítások megkötése által védve és oltalmazva hitték magukat. A bevallott deficit jelentékenyen emelkednek, ha a mérlegkimutatás 3. tételénél „a társaság ingatlanai” 2.675,724 frt 52 krrban a szükséges leírások eszközöltetnének, melyeknél azok, megszerzésük óta, aligha foganatosítottak. Hogy

Nur das Gute kann Weltartifel werden und sich Eingang verschaffen

bei den höchsten Ständen, bei den Wissenschaften und dem Bürgerthum. Tausende von Kranken fanden Heilung durch die Johann Hoff'schen Volks-Heilnahrungsmittel (Malz-Fabricate.) Ueber 400 amtliche Heilberichte von Europa und dem Auslande.

Medicinische wissenschaftliche Aussprüche

über die Heilwirkung der Hoff'schen Malzfabricate: Malzextract Gesundheitsbier, concentrirtes Malzextract für Jene, die Bier nicht lieben, Malz-Gesundheits-Chocolade, Brust-Malzbonbons, auf die Organe der Ernährung und Athmung bei

Hämorrhoiden, Brustkrankheit, Magenleiden, allgemeiner Körperlichwäche etc. etc.

An den I. Hof-Lieferanten Herrn Johann Hoff, königl. Commissions-Rath, Besitzer des gold. Verdienstkreuzes mit der Krone, Ritter hoher Orden

Erfinder

und alleiniger Fabrikant des Johann Hoff'schen Malzextractes, Hof-Lieferant der meisten Fürsten Europas, in Wien, Fabrik: Grabenhof Bräunerstrasse Nr. 2, Comptoir und Fabriks-Niederlage: 1., Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Dr. A. Löwenstein, Breslau: Hoff'sches Malzextract beifam für mein Unterleibsleiden. — Dr. Kunzendorf in Pöhlau: Hoff'sche Malzpräparate, seit Jahren bei Brust und Magenwäche angewendet. Prof. Dr. Seitelers, Olmütz: Hoff's Malzextract und Malz-Chocolade treffliche Stärkungsmittel. — Dr. Sammler, Grünberg: Es hat meine franke und schwache Frau gehärtet und vollkommen hergestellt. — Prof. Dr. Kletjinsky in Wien: Geh. Sanitätsrath — Dr. Gräber in Breslau: Keine besseren Heil-Nahrungsmittel als Hoff'sches Malzextract und Hoff'sche Malz-Chocolade. — Dr. Reich, Holskramshausen: Bei geschwächter Verdauung sind diese Malzpräparate unübertrefflich. — Dr. Ferall in Kolomea: Bei Abmagerung höchst empfehlenswerth. — Prof. Dr. Lenden, Leipziger Platz 6-8, Berlin, verordnet die Hoff'schen Malzpräparate in Schwächezustände.

Kundgebungen von allerhöchster u. hoher Seite.

Wir fügen hinzu, daß nachdem mehrere tausend Aerzte, die in den Johann Hoff'schen Malzpräparaten liegenden Heilkräfte anerkannt hatten und öffentlich bekundeten — alle ärztliche Erklärungen sind verbrieft und registriert — so wurden sie in den Kriegs-Jahren 1864, 1866 und 1871 und in den Vorkriegsjahren 1877 und 1878 verwendet. Kein Hof-Lieferanten-Ernennungen von Majestäten und Großherzogen belobten sie neuerdings im Jahre 1876, und jüngst erteilte ihnen die wiederholte Gnade Sr. Majestät des Kaisers von Oesterreich, des Kaisers von Deutschland, des Königs von Sachsen. Die ersten weltlichen Größen sind ihre Gönner. Fürst Bismarck sagt, das Hoff'sche Malzextract sei wohlschmeckend und stärkend; der General-Feldmarschall Graf Wrangel erklärte es als ausgezeichnet, General-Feldmarschall Graf Wittke erklärte es als wohlschmeckendes, stärkendes Heil-Nahrungsmittel und trinkt es täglich zum Frühstück. Auch die Munit des Geierges und Portrages bedient sich desselben bei Husten und Heiserkeit; wir nennen darunter die Weltgrößen Frau Lucca, Miksson, Herren Niemann und Wachtel.

Warnung.

Alle Malzfabricate tragen auf den Etiquetten die Schutzmarke (Brustbild), des Erfinders und ersten Erzeugers Johann Hoff

in einem liegenden Oval, darunter der volle Namenszug Johann Hoff. Wo dieses Zeichen der Echtheit fehlt, weise man das Fabricat als gefälscht zurück.

Die ersten, echten, schleimlösenden Hoff'schen Brust-Malzbonbons sind in blauem Papier.

Hauptdepot bei Josef Makoviczky, Verkaufsstelle bei Julius Krivoss und Jysöpn Julius, in Beben bei Jurich Victor.

7-10 Das Wellpost-Versandt-Geschäft von A. B. ETTLINGER, Hamburg,

empfeilt wie bekannt, in billigster und reeller Waare portofrei, franco Emballage unter Nachnahme

Kaffee per 10 Zoll Pfd. fl. 6. W.	Matthias-Heringe, fl. 6. W.
Santos, ausgiebig kräftig... 3.60	extrafein, ea. 40 Stck. 2.-
Cuba, fl. grün kräftig... 4.10	Holi. Vollheringe, 25 „ 1.75
Domingo hell milde... 4.50	la Fettheringe, ea. 28 „ 1.75
Perl Mocca, brillant feurig... 4.95	la Fettheringe, „ 100 „ 1.50
Ceylon, kr. feig blaugrün... 5.-	Kronsardinen, in Pickles ff. 1.75
Goldjava, fl. fein milde... 5.20	Anchovis, echte Kr. ea. 400St. 2.70
Portorico, delicat feinschm... 5.60	Lachsheringe, frisch geräuch. ea. 30 Stck. 2.15
Perl Kaffee, hochfein grün... 5.95	Heringe in Senfsauce, neu delicat. 10 Pfd. Fass, sehr pikant. 3.50
Plantage Ceylon, aromat... 6.20	la Stockfische, 10 Pfd. Paq. 2.05
Menado, superf. mild kräftig 6.80	Caviar la., milde ges. 2 Pf. Fass 2.25
Echt arab. Mocca, edel fg... 7.40	5 Pfd. Fass fl. 4.50 10 Pf. Fass 8.50
Sambul-Mischung, beliebt... 4.95	Austern, frische, ea. 50 Stck. 3.-
Tafel-Reis, fein, pr. 10 Zoll Pfd. 1.40	Citronen, pr. Korb „ 40 „ 1.75
„ extraf. „ 10 „ „ 2.-	Apfelsinen, „ 30 „ 1.90
Perl-Sago, fein, „ 10 „ „ 1.60	Geräucherte Fische als Kieler Sprotten etc. bil. gst.
„ extraf. „ 10 „ „ 2.-	
Congo Thee, fein, pr. Zell Pfd. 1.15	
Souhong Thee, extraf. „ 1.75	
Tookay Thee, grün „ „ 1.75	

Preisourante gratis und franco.

Licitations-Kundmachung.

In Pfandleih-Geschäfte, Hauptgasse Nr. 16 werden am 7-ten Feber l. J. alle noch vorhandenen nicht ausgelösten Pfänder mittelst öffentlicher Licitacion verkauft.

Eperjes, 2. Feber 1882.

1—

B. Friedmann.

Az eperjesi népbank

ez évi

rendes közgyűlése

1882. évi február hó 15-én délutáni 3 órakor fog sz. kir. Eperjes városa tanácstermében megtartani, melyre a t. cz. részvényesek ezennel az alapszabályok értelmében tiszteletteljesen meghívának.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1881-ik év üzleti eredményéről.
2. A felügyelő-bizottságnak ugyanerre vonatkozó jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Az igazgatóságok választása.

Kelt Eperjesen 1882. évi január hó 19-én.

Az eperjesi népbank igazgatósága.

3—3

A FURMAN-GANDSUR-féle

helybeli főutezai ház és többi összes ingatlanságok, a jelzálogos hitelezők beleegyezése folytán, de jóváhagyásuk fentartása mellett szabad kézből eladók,

s a feltételek alólirottánál megtudhatók.

Kelt Eperjesen, 1882. évi február 1-én.

1—3

Schulek Gusztáv, köz- és váltó-ügyvéd.

Alólirott batorokodom a helybeli és vidéki t. közönségnek tudára adni, miszerint

Kocsigyártó műhelyemet

a mai igényeknek megfelelőleg berendeztem és elfogadok mindenféle javításokat nemkülönbön szakmámba vágó mindenféle új munkákat is.

Halkovits Károly,

Kocsigyártó,

Eperjes, főuteza Kubinyi Albert-féle házban, a kollegiummal szemben.

3—3

Bérlet hirdetés.

Eperjes határában fekvő 50—55 holdnyi szántóföldek és rétek bármely napon szabad kézből bérbe adandók. Bővebb felvilágosítást lehet nyerni főuteza 311. számú ház utcai emeletén.

1—

Adolf Janovitz

sucht noch einige Violinstunden zu besetzen.

3—3